

D.U. 169

1. Égből szállott szent kenyér, értünk ontott drága vér: - hittel áldunk és imádunk, bár az elme föl nem ér.
2. Véghetetlen Istenség, szerető nagy kegyesség! Az oltáron velünk áldjon - tégedet a föld s az ég!
3. Ó mennyei seregek, velünk egyesüljete! Tiszta lelkek, az Istennek - irgalmáról zengjete!
4. Nap, hold s fényes csillagok, imádságra gyűljetek! Hitünk fénye őt dicsérje, kit ragyogva áldotok!
5. Legyen egy szív, egy lélek azokban, kik dicsérnek! Ó nagy Isten, e szentségben - nyerjék meg, mit remélnek!
6. Reménységünk csak Te vagy, Jézus, kérünk, el ne hagyj! Légy vezérünk, s hogy célt érnünk, - országodba befogadj!

D.U. 184

1. Édes Jézus, én szerelmem, - óh mily nagyon szeretlek.
Te vagy kincsem és mindenem, - hű szívembe elrejtlek.
Jöjj el, jöjj el, siess már, Jézus, téged szívem vár.
2. Édes Jézus, mivel téged - minden felett szeretlek,
minden kincset és örömet - érted, Jézus, megvetek. **R.**
3. Ahol leszek, Jézus, téged - óhajtlak és kiáltlak,
boldog leszek, ha elérlek, - boldogabb, ha megtartlak. **R.**
4. Benned bízom, fohászkodom, - te is szeress engemet.
Jézus, ne hagyj, velem maradj, - hívd a mennybe lelkemet. **R.**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 192

1. Benned bízok, Isten, benned bízok lelkem, - csak tenálad nyugszik, Uram, az én szívem, - aki irgalmaddal felemeltél engem, - mit a Sátán elvett, visszaadtad nékem.
2. Kész most az én szívem neked énekelni, - jóvoltodért kész most nagy hálákat adni, - szent nevedet immár zászlójára írni, - zengő citerával jó-reggel áldani.
3. Énekszóval zengem műveidet, Isten, - valljon minden ember, minden nemzetségben, mert irgalmad erős fenn a magas égben, - mindörökké ragyog el nem múló fényben.

ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP

Jézus evangéliuma arra készítet mindenkit, hogy foglaljon állást: vele vagy ellene. Elfogadja-e őt Megváltónak és Üdvözítőnek? E döntéstől függ örök sorsunk. Senki ne gondolja azonban, hogy az Úr Jézus melletti döntés elidegenít az evilági feladatoktól. Ellenkezőleg: földi hivatásunk jó betöltésével bizonyíthatjuk, hogy jó Krisztus-tanítványok vagyunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus gyakran beszélt a szenvedés igazi értelméről. Értéke a szeretetből elfogadott és szeretettel felajánlott szenvedésnek van. A szív mélyéből fakad a próféta kérése: *Vedd tekintetbe, Uram, hogy érted szenvedek gyalázatot* (Jer 15,15). Az embert a teremtés koronájának nevezzük, mert értelmével ő ismeri fel a teremtett világ rendjét, törvényeit és szépségét. S mindezért az egész természet képviselőjeként hálát tud adni Istennek: imádkozik hozzá és dicsőíti őt.

Mindenható, örök Isten, add, hogy mindenkor készséges akarattal és őszinte szívvel szolgáljunk neked. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Iz 45, 1. 4- 6 / 1 Tessz 1,1 - 5b / Mt 22, 15- 21 // **B Év** Iz 53, 10-11 / Zsid 4, 14-16 / Mk 10, 35-45
C Év Kiv 17, 8-13 / 2 Tim 3, 14 - 4,2 / Lk 18, 1-8

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 152

1. Szeretettel jönnek hozzád, Atyánk, hívó gyermekid, - meghálálni kegyelmednek nagy jótéteményeit. Az oltár szent zsámolyához - buzgó szívünk imádat hoz, - áldozatul hozza néked legtisztább érzelmeit.
2. Szeretnek szent emléke ez az örök áldozat, - mit most szolgál az oltáron, - Uram, neked bemutat. Add hogy kik most buzgón áldunk, érted áldozattá váljunk, - szeretetben élve s halva lássuk egykor arcodat.

D.U. 147

1. Hozzád sóhajt a lélek Urunk, - hozzád vonz az igaz szeretet, - hozzád jöttünk, eléd borulunk.
2. Istenhez száll dicsérő imánk, - s ha van bennünk igaz akarat, - Istentől száll a béke reánk.
3. Az oltáron borunk, kenyerünk, - benne munkánk, szenvedéseink, - minden gondunk, minden örömünk.
4. Légyen kedves ez az áldozat, - amit néped, Urunk, Istenünk, - Krisztus által ma itt bemutat.

INTROITUS: D.U. 399 EGO CLAMAVI 16.zs. 6.8.1.

Az év végéhez közelegve egyre jobban átéljük és kifejezzük szorongatásunkat, azt, hogy rászorulunk az Isten oltalmára. De éppen ez érleli meg az emberben a keresztény erények legfontosabbikát: a ráhagyatkozást Isten akaratára.

Ki-ál-tot-tam Is- ten, és meghall-gat-tál en-gem, vigyázz re-ám,

mint szemed fé-nyé-re, s ol-tal-mazz en-gem. (3.t.) *

Hallgasd meg, Uram, igaz ügyemet * figyelmezz könyörgé/semre!

Hajtsd hozzám füledet, * és hallgasd meg beszé/demet! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. /Ámen. **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség a jóakarátú embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D. U. 399/ 1 SALVUM FAC POPULUM 27. zs. 9.7.

Azt a végső üdvözítést kérjük most már, amelyet senki és semmi el nem vehet tőlünk, a romlandósággal teli földi élet után igazi kivirágzásunkat a mennyben.

R.) Üdvözítsd a te népedet, Uram, * áldd meg a te örökségedet!

V. 1) Az Istenben bízik a szívem, * ő megsegí/tett engem. **Áldd meg a te...**

V. 2) Kivirágzik újra az életem, * és jókedvvel hálát a/dok néki. **Áldd meg a te...
Üdvözítsd a te...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Adjatok az Úrnak dicsőséget, * ismerjétek el hatalmát. 95. zs. 7b. v.

B Egyes szemed legyen rajtunk, * tebenned van bizodalunk. 32. zs. 22. v.

C Segítségünk az Úr nevében van, * aki mennynek és a földnek alkotója. 120. zs. 2.v.

ALLELUIA: LAUDA, ANIMA MEA 145. zs. 2

V.) Dicsérjed, én lelkem az Urat, † egész életemben az Urat dicsérem, * éneklek az én Istenemnek, amíg csak vagyok.

A Úgy ragyogjatok, mint csillagok a mindenségben, * és tartsátok meg az örök élet ígét. Fil 2, 15d-16a

B Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon, *és az életét sokakért váltságul adja. Mk 10, 45

C Isten szava élő és átható, * megítéli a gondolatot és a szándékot szívünk mélyén. Zsid 4, 12

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 92 MEDITABOR IN MANDATIS 118. zs. 47-48. 57-58

Az áldozati adományokhoz csatolt szándékunk: nem csak kényszerből tartjuk meg az Úr parancsait, de szeretjük őket, elmélkedünk rajtuk, keressük őket, egyesülünk velük.

Elmélkedem parancsolataidon, mert megszerettem őket, +

R.) és kitéárom kezemet parancsola/taid felé, * miket /szeretlek.

V.1) Az én osztályrészem, Uram, kimondtam, - hogy törvényedet meg/örizzem: †
könyörgök a te orcád előtt teljes szí/vemből. **R.)**

V. 2) Könyörülj rajtam beszéded szerint, - mert csak a te utaid/ra gondolk, †
és lábaimat a te bizonyságaid felé /térítem. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 399/ 2 DOMINE DOMINUS NOSTER 8. zs. 2. v. / 8. zs.

Az ember ámulattal szemléli Isten nagyságát és kegyességét. „Mi az ember fia, hogy őt meglátogatód?” – most a szentáldozásban is!

U-ram, mi U-runk, mily cso-dá-la-tos a te neved az e-gész föl-dön!

(5.t.) † *

(Az Úr szeme óvja az istenfélő embert, * aki az ő irgalmában bíz. Hogy megmentse lelkét a haláltól * és táplálja ínség idején. 32. zs. 18-19)

Uram, mi /Urunk! * mily csodálatos a te neved az egész /földön! Mily magasztos a te dicső/séged * minden egek /fölött! **Ant.** Kisdedek és csecsemők szája által vitted végbe a dicséretet ellenségeid /miatt, * hogy elhallgattasd az ellenséget és a /káromlót. Látom az eget, a te ujjaidnak alko/tását * a holdat és a csillagokat, melyeket te ren/deltél. **Ant.** Micsoda az ember, hogy megemlékezel /róla? * mi az ember fia, hogy őt megláto/gatod? Csak egy kevéssel tetted őt kicsinyebbé az angyaloknál, † dicsőséggel és tisztességgel koro/náztad, * és kezded minden művei fölé állí/tottad. **Ant.** Mindeneket lábai alá vetettél, † a juhokat és minden házi álla/tokat, * azonfelül a mezőknek /vadjait. Az égi madarakat és a tenger /halait, * melyek bejárják a tenger ösvé/nyeit. Uram, mi /Urunk! * mily csodálatos a te neved az egész /földön! **Ant.**